

Sygn. akt VI K 410/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2013 roku

Sąd Rejonowy, VI Wydział Karny w Kłodzku w składzie:

Przewodniczący SSR Mirosław Irzycki

Protokolant Monika Dominikiewicz

przy udziale **Prokuratora** Anny Akerman

po rozpoznaniu dnia 18 września 2013 roku, 06 listopada 2013 roku i 11 grudnia 2013 roku

sprawy karnej

1. A. S., ur. (...) w B.

syna A. i L. zd. K.

2. G. M., ur. (...) w B.

syna Z. i W. zd. K.

oskarżonych o to, że:

I. w nocy 14 kwietnia 2013 roku w L., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, bijąc pięściami po głowie i kopiąc po ciele doprowadzili J. W. do stanu bezbronności, a następnie zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 50 złotych, klucze do mieszkania, kartę bankomatową banku (...), łańcuszek srebrny łącznej wartości 120 złotych, w wyniku czego J. W. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia twarzy, klatki piersiowej, złamania zęba III górnego prawego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na okres poniżej dni 7, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia łącznie co najmniej kary 1 roku pozbawienia wolności w okresie od 16 lutego 2004 roku do 17 lutego 2004 roku, od 03 marca 2005 roku do 02 sierpnia 2006 roku orzeczonej wyrokiem z dnia 16 marca 2005 roku Sądu Rejonowego w K., sygn. akt II K 441/04 oraz w okresie od 07 kwietnia 2002 roku do 09 kwietnia 2002 roku, od 02 sierpnia 2006 roku do 22 grudnia 2006 roku i od 02 października 2007 roku do 11 maja 2009 roku, orzeczonego wyrokiem z dnia 30 września 2003 roku Sądu Rejonowego w K., sygn. akt II K 943/02, wchodzącego w skład wyroku łącznego z dnia 12 stycznia 2006 roku Sądu Rejonowego w K., sygn. akt II K 618/05 oraz w okresie od 05 marca 2007 roku do 26 czerwca 2007 roku, od 10 sierpnia 2007 roku do 02 października 2007 roku, od 11 maja 2009 roku do 22 czerwca 2009 roku orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 26 czerwca 2007 roku, sygn. akt II K 349/07 za przestępstwa podobne z art. 279§1 kk w tym z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk;

to jest o czyn z art. 280§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk

w stosunku do A. S. oraz

o czyn z art. 280§1 kk i art. 157§2 kk w z zw. z art. 11§2 kk i w zw. z art. 64§2 kk

w stosunku do G. M.

a nadto A. S. o to, że:

II. w nocy z 13 na 14 kwietnia 2013 roku w L., woj. (...), przywłaszczył powierzone mu przez pokrzywdzonego mienie w postaci telefonu komórkowego marki S. (...) wartości 500 złotych, czym działał na szkodę J. W.;

to jest o czyn z art. 284§2 kk

III. w okresie od 02 kwietnia 2013 roku do 04 kwietnia 2013 roku w L., woj. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego matki F. (...) wartości 1.000 złotych oraz znajdującego się w jego wnętrzu przedmiotów w postaci pieniędzy w kwocie 2.400 złotych, 2 par spodni dżinsowych, krótkich spodenek, kurtki ortalionowej, bielizny oraz dokumentów w postaci dowodu osobistego, dowodu rejestracyjnego wraz z ubezpieczeniem OC powodując łączne straty w wysokości 5.000 złotych na szkodę P. L.;

to jest o czyn z art. 278§1 kk i art. 275§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk

I. Oskarżonych A. S. i G. M. uznaje za winnych tego, że w nocy 14 kwietnia 2013 roku w L., województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu, bijąc pięściami po głowie i kopiąc po ciele doprowadzili J. W. do stanu bezbronności, a następnie zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 50 złotych, klucze do mieszkania, kartę bankomatową banku (...), łańcuszek srebrny o łącznej wartości 120 złotych, w wyniku czego J. W. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy z ranami wargi górnej i złamania zęba III, górnego, prawego (kła prawego, górnego) oraz u którego stwierdzono niejednoznaczny obraz prawego wyrostka kłykciowego żuchwy, mogący być złamaniem, a które to obrażenia ciała naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej dni 7 w rozumieniu przepisu art. 157§1 kk, przy czym czynu tego oskarżony G. M. dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych art. 64§2 kk, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 16.03.2005 roku (sygn. akt II K 441/04) za czyn z art. 279§1 kk, na karę 1 roku pozbawienia wolności, a którą odbył w okresie od dnia 16.02.2004 roku do dnia 17.02.2004 roku i od dnia 03.08.2005 roku do dnia 02.08.2006 roku; wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 30.09.2003 roku (sygn. akt II K 943/02) za czyny z art. 279§1 kk, z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk i art. 224§2 kk, na kary po 1 roku pozbawienia wolności i na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres lat 4, a zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w K.z dnia 20.06.2005 roku (sygn. akt II Ko 401/05), i którą to karę łączną pozbawienia wolności odbył w ramach kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w K. z dnia 12.01.2006 roku (sygn. akt II K 618/05) w okresie od dnia 07.04.2002 roku do dnia 09.04.2002 roku, od dnia 02.08.2006 roku do dnia 22.12.2006 roku i od dnia 02.10.2007 roku do dnia 11.05.2009 roku; wyrokiem Sądu Rejonowego w K.z dnia 26.06.2007 roku (sygn. akt II K 349/07) za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, na karę 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 05.03.2007 roku do dnia 26.06.2007 roku, od dnia 10.08.2007 roku do dnia 02.10.2007 roku i od dnia 11.05.2009 roku do dnia 22.06.2009 roku, to jest popełnienia czynu wyczerpującego ustawowe znamiona występków określonych art. 280§1 kk i art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w stosunku do oskarżonego A. S., a występków określonych art. 280§1 kk i art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i w zw. z art. 64§2 kk w stosunku do oskarżonego G. M. i za to na podstawie art. 280§1 kk w zw. z art. 11§3 kk oskarżonemu A. S. wymierza karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 280§1 kk w zw. z art. 11§3 kk i w zw. z art. 64§2 kk oskarżonemu G. M. wymierza karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności.

II. Oskarżonego A. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego pod pkt II części wstępnej wyroku, a wyczerpującego ustawowe znamiona występkę określonego art. 284§2 kk i za to na podstawie art. 284§2 kk wymierza karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

III. Oskarżonego A. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego pod pkt III części wstępnej wyroku, a wyczerpującego ustawowe znamiona występków określonych art. 278§1 kk i art. 275§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

IV. Na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk za zbiegające się przestępstwa oskarżonemu A. S. wymierza karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności.

V. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności oskarżonemu A. S. zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 27 kwietnia 2013 roku do dnia 28 października 2013 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

VI. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżonemu G. M. zalicza okres zatrzymania od dnia 15 kwietnia 2013 roku do dnia 16 kwietnia 2013 roku po przyjęciu, że jeden dzień zatrzymania równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

VII. Zwalnia oskarżonych A. S. i G. M. w całości od ponoszenia kosztów sądowych zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W nocy z dnia 13 kwietnia 2013 roku na 14 kwietnia 2013 roku oskarżony A. S. przebywał w towarzystwie oskarżonego G. M., B. M., S. S., P. M. oraz pokrzywdzonego J. W., w tym też czasie spożywając z nimi w L. na targowisku alkohol. Po jakimś czasie S. S. i P. M. udali się do swego miejsca zamieszkania. Wówczas też około godziny 2-3 w nocy już dnia 14 kwietnia 2013 roku oskarżony A. S. postanowił by „obrobić”, „oklepać” pokrzywdzonego J. W., wtedy już przebywającego w samochodzie marki F. (...) o wartości 1000 złotych, a będącego własnością pokrzywdzonego P. L., jemu wcześniej skradzionego, a zaparkowanego w pobliżu tegoż targowiska w L.. O swym tym zamiarze oskarżony A. S. poinformował oskarżonego G. M. i B. M., mówiąc też im, że pokrzywdzony ten posiada kartę bankomatową oraz pieniądze, a który wcześniej stawił mu alkohol, i zaproponował im żeby pomogli mu go okraść, wcześniej też go przytrzymać. B. M. odmówił, natomiast oskarżony G. M. na tą propozycję wyraził zgodę.

Po podejściu do tego samochodu osobowego w którym pokrzywdzony J. W. przebywał, oskarżony G. M. otworzył drzwi jego od strony gdzie pokrzywdzony J. W. siedział, natomiast oskarżony A. S. otworzył drzwi jego od strony pasażera. Po otwarciu drzwi samochodu oskarżony G. M. złapał pokrzywdzonego, jednocześnie go przytrzymując, też go kopiąc po nogach, a w tym czasie oskarżony A. S. zaczął przeszukiwać kieszenie ubrania pokrzywdzonego, również w tym też czasie zadając pokrzywdzonemu przede wszystkim ręką, pięścią uderzenia w głowę, w twarz. Kiedy oskarżony A. S. wyciągnął z kieszeni ubrania pokrzywdzonego kartę bankomatową Banku (...), też zaczął domagać się od niego podania kodu (...) do niej, i pokrzywdzony taki mu podał lecz błędny, też wówczas zabierając pokrzywdzonemu klucze od mieszkania, pieniądze w kwocie 50 złotych oraz srebrny łańcuszek, wszystko o łącznej wartości 120 złotych. Zaraz potem oskarżeni A. S. i G. M., M. K. (1), też tam będąca, oraz B. M. udali się do bankomatu znajdującego się przy Banku Spółdzielczym. Do bankomatu tego podeszli oskarżeni A. S. i G. M., gdzie A. S. wprowadził kartę bankomatową pokrzywdzonemu skradzioną, wprowadzając też (...) podany jemu przez pokrzywdzonego, usiłując następnie trzykrotnie pobrać pieniądze z konta bankowego, a co jednak nie udało mu się to z uwagi na błędność tego wprowadzonego (...)u. Wkrótce potem o godzinie 3:45 dnia 14 kwietnia 2013 roku oskarżony A. S. i B. M. zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy policji D. R. i M. B. (1) z Komisariatu Policji w L., po zgłoszonym przez pokrzywdzonego fakcie dokonania rozboju na jego osobie, a którzy poddani zostali badaniu urządzeniem elektronicznym na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i które to badanie wykazało ich stan nietrzeźwości, i taki też stwierdzono u pokrzywdzonego J. W.. Skradzioną pokrzywdzonemu kartę bankomatową, ale i też telefon komórkowy, ujawniono u oskarżonego A. S. w wyniku przeszukania jego przez tych zatrzymujących go funkcjonariuszy policji w dniu 14 kwietnia 2013 roku o godzinie 3:40, a które pokrzywdzonemu zwrócono, też zwracając pokrzywdzonemu skradzione 8 sztuk kluczy, a w późniejszym okresie czasu również funkcjonariusze policji zwrócili pokrzywdzonemu pieniądze w kwocie 50 złotych, również ujawnione i zatrzymane u oskarżonego A. S. lecz już w dniu 15 kwietnia 2013 roku o godzinie 18:10, kiedy i wówczas u tego oskarżonego ujawniono i zabezpieczono dwa kluczyki samochodowe na metalowym kołku, jeden z napisem (...).

Oskarżony G. M. z kolei przez funkcjonariuszy policji został zatrzymany w dniu 15 kwietnia 2013 roku, a który wówczas też znajdował się w stanie nietrzeźwości.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. – karta 76-80, 83, 173-176 i 297 akt sprawy, wyjaśnienia oskarżonego G. M. – karta 91-95, 158-160 i 297-298 akt sprawy, zeznania pokrzywdzonego J. W. – karta 19-22, 30-31, 36-38, 124 i 298-299 akt sprawy, zeznania świadków: M. K. (2) – karta 48-49, 50-51 i 299 akt sprawy, S. S. – karta 26-27 akt sprawy, P. M. – karta 28-29 akt sprawy, B. M. – karta 43-45, 50-51 i 111-112 akt sprawy, M. B. (1) – karta 39-40 akt sprawy, K. R. – karta 152-153 akt sprawy, notatka urzędowa z przeprowadzonej interwencji z dnia 14 kwietnia 2013 roku – karta 1 akt sprawy, protokoły przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – karta 2, 3, 4 i 47 akt sprawy, protokół przeszukania osoby z dnia 14 kwietnia 2013 roku – karta 5-7 akt sprawy, protokoły zatrzymania osoby – karta 8, 9 i 46 akt sprawy, protokół oględzin miejsca – karta 10-11 akt sprawy, protokoły oględzin osób – karta 12-13, 15-16 i 17-18, pisemne pokwitowania pokrzywdzonego J. wybraniec – karta 14 i 164 akt sprawy, protokoły zatrzymania rzeczy – karta 52-54 i 104-106 akt sprawy, protokół oględzin rzeczy – karta 115-118 akt sprawy, materiał poglądowy – karta 133-135 akt sprawy .

Pokrzywdzony J. W. w wyniku go też pobicia przez oskarżonych A. S. i G. M. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy z ranami wargi górnej i złamania zęba III, górnego, prawego (kła prawego, górnego), a w wyniku podjętej diagnostyki RTG stwierdzono u niego niejednoznaczny obraz prawego wyrostka kłykciowego żuchwy (mogący być złamaniem), i które to obrażenia ciała mogące powstać od działania narzędzi tępych lub od uderzenia się o takie narzędzia, spowodowały naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas dłuższy niż dni 7 w rozumieniu przepisu art. 157§1 kk.

dowód: opinia sądowo-lekarska biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. (2) z dnia 30 listopada 2013 roku – karta 383-384 akt sprawy, karta informacyjna z dnia 22 kwietnia 2013 roku – karta 125 akt sprawy, wynik badania radiologicznego z dnia 23 kwietnia 2013 roku – karta 126 akt sprawy, opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej J. M. z dnia 31 maja 2013 roku – karta 57 akt sprawy.

Wcześniej też w nocy z 13 kwietnia 2013 roku na 14 kwietnia 2013 roku w L. oskarżony A. S., przywłaszczył sobie powierzone mu przez pokrzywdzonego J. W. mienie w postaci telefonu komórkowego marki S. (...) o numerze i o wartości 500 złotych. Wówczas to oskarżony A. S. spożywający z pokrzywdzonym alkohol ten telefon komórkowy od niego kilkakrotnie pożyczał, celem wykonania połączeń telefonicznych, też każdorazowo pokrzywdzonemu go zwracając. Kolejnym jednak razem po otrzymaniu tego telefonu komórkowego od pokrzywdzonego, pomimo jego żądań już mu go nie zwrócił, ignorując te jego żądania zwrotu mu go. Ten telefon komórkowy został pokrzywdzonemu zwrócony przez funkcjonariuszy policji po ujawnieniu jego u oskarżonego A. S. w wyniku przeszukania jego w dniu 14 kwietnia 2013 roku o godzinie 3:40 przez funkcjonariuszy policji D. R. i M. B. (1) z Komisariatu Policji w L..

dowód: zeznania pokrzywdzonego J. W. – karta 30-31, 36-38, 124 i 298-299 akt sprawy, wyjaśnienia oskarżonego A. S. – karta 76-80, 83, 173-176 i 297 akt sprawy, protokół okazania wizerunku – karta 30-31 akt sprawy, tablica poglądowa – karta 32 akt sprawy, protokół przeszukania osoby – karta 5-7 akt sprawy, pisemne pokwitowanie pokrzywdzonego – karta 14 akt sprawy.

Ponadto oskarżony A. S. w okresie od dnia 02 kwietnia 2013 roku do dnia 04 kwietnia 2013 roku w L. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...) i wartości 1000 złotych, oraz znajdujących się w jego wnętrzu przedmiotów w postaci: pieniędzy w kwocie 2400 złotych, 2 par spodni dżinsowych, krótkich spodenek, kurtki ortalionowej, bielizny oraz saszetki z dokumentami w postaci dowodu osobistego, dowodu rejestracyjnego oraz ubezpieczenia OC, o łącznej wartości 5000 złotych działając na szkodę pokrzywdzonego P. L.. Wówczas to oskarżony A. S., wcześniej już to sobie planując, po stwierdzeniu i zobaczeniu, że pod wiaduktem w L. stoi zaparkowany, przechodził tam wraz z B. M., postanowił wówczas go stamtąd zabrać z tamtego miejsca wypchnąć, przepchnąć, wcześniej usiłując go uruchomić, co jednak mu się nie udało, prawdopodobnie z uwagi na wyczerpany już akumulator. Wtedy też oskarżony A. S. z pomocą B. M. przepchnął go początkowo do miejsca gdzie usytuowany jest sklep „D.”, następnie dalej na ulicę (...) i potem aż do targowiska, zabierając też kluczyku od tego samochodu. Znalezione w samochodzie dokumenty oskarżony A. S. zaniósł do miejsca zamieszkania M. J., u którego te następnie zostały ujawnione i zabezpieczone w dniu 11 czerwca 2013 roku przez funkcjonariuszy policji w wyniku przeszukania jego mieszkania, a konkretnie ujawniono i zabezpieczono dowód rejestracyjny pojazdu pokrzywdzonego,

polisy ubezpieczeniowe, książkę obsługi samochodu marki F. (...) i decyzję na wydanie dowodu rejestracyjnego, mających znajdować się w etui koloru czarnego. Pokrzywdzony P. L. będący właścicielem tego samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...), faktycznie samochód ten, sprawny technicznie, parkował pod wiaduktem na ulicy (...) w L., gdzie też w pobliżu zamieszkiwał. W tym samochodzie osobowym oprócz garderoby, pokrzywdzony posiadał również saszetkę z dokumentami w postaci dowodu osobistego, dowodu rejestracyjnego pojazdu, dowodu ubezpieczenia OC i pieniędzmi w kwocie 2.400 złotych, a którą przechowywał w schowku tego pojazdu, a to w związku z tym, że te rzeczy tam pozostawił kiedy w nim jednego dnia nocował nie zastając swej matki w mieszkaniu u której wówczas zamieszkiwał.

Pokrzywdzony skradzione auto odzyskał, a które zwrócone zostało przez funkcjonariuszy policji wraz z kluczami od niego, też odzyskując skradzione dokumenty oprócz dowodu osobistego oraz część garderoby, nie odzyskując natomiast skradzionych mu pieniędzy.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. – karta 76-80, 83, 173-176 i 297 akt sprawy, zeznania pokrzywdzonego P. L. – karta 61-64, 67-68, 142-145 i 351-352 akt sprawy, zeznania świadka M. J. – karta 130-132 akt sprawy, protokół oględzin rzeczy – karta 69 akt sprawy, pisemne pokwitowanie pokrzywdzonego P. L. z dnia 15 kwietnia 2013 roku – karta 70 akt sprawy, materiał poglądowy – karta 70a akt sprawy protokół przeszukania – karta 137-139 akt sprawy, notatka urzędowa z dnia 11 czerwca 2013 roku – karta 140 akt sprawy, pisemne oświadczenie pokrzywdzonego P. L. z dnia 14 czerwca 2013 roku – karta 146 akt sprawy.

Oskarżony A. S. był już karany sędownie, czterokrotnie, za przestępstwa określone art. 178a§1 kk, art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk, art. 283 kk w zw. z art. 279§1 kk i art. 157§1 kk na karę ograniczenia wolności oraz na kary pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia ich wykonania.

dowód: dane o karalności – karta 363-364 akt sprawy.

Oskarżony G. M. był także już karany sędownie, i to wielokrotnie, a to za przestępstwa określone art. 279§1 kk, art. 226§1 kk, art. 222§1 kk art. 224§2 kk, art. 178a§1 kk i art. 290§1 kk, również na kary bezwzględnego pozbawienia wolności, oraz także w warunkach powrotu do przestępstwa określonych art. 64§1 kk .

dowód: dane o karalności – karta 224-225 akt sprawy, odpisy wyroków Sądu Rejonowego w K. z dnia: 18 lipca 2003 roku (sygn. akt II K 101/03) – karta 178 akt sprawy, 30 września 2003 roku (sygn. akt II K 943/02) – karta 179 akt sprawy, 16 marca 2005 roku (sygn. akt II K 441/04 akt sprawy), 12 stycznia 2006 roku (sygn. akt II K 618/05) – karta 181 akt sprawy, 26 czerwca 2007 roku (sygn. akt II K 349/07) – karta 182 akt sprawy, pismo Sądu Rejonowego w K. z dnia 24 czerwca 2013 roku – karta 177 akt sprawy

Oskarżony A. S. wyjaśniając na rozprawie głównej (karta 296-297 akt sprawy) do winy przyznał się, przyznając się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i podał, że:

- gdy w dniu z 13 na 14 kwietnia 2013 roku, około godz. 2-3 w nocy wpadł na pomysł, żeby obrobić J. W., na co też zgodę wyraził G. M., to w tym też czasie spożywał alkohol, również z pokrzywdzonym. Następnie kiedy podchodzili do samochodu w którym przebywał J. W., to G. M. otworzył drzwi tego samochodu od strony pasażera i go złapał a on zaczął mu przeszukiwać kieszenie, zadając mu też trzy ciosy rękami w twarz i w żebra, zabierając mu z kieszeni kartę bankomatową i w pozostałym zakresie wyjaśniając podał zgodnie z ustalonym stanem faktycznym, podając jednakże, że w samochodzie pokrzywdzonego były jedynie pieniądze w ilości 60 groszy w bilonie, że nie było w nim dowodu osobistego, też podając, że dowodu osobistego też w nim nie było oraz podał oskarżony, że telefon pokrzywdzonego J. wybraniec po zakończeniu rozmowy telefonicznej z przyzwyczajenia schował do kieszeni i nie oddając go pokrzywdzonemu temu.

Natomiast oskarżony G. M. wyjaśniając na rozprawie głównej (karta 297-298 akt sprawy) oraz w toku postępowania przygotowawczego (karta 91-95 akt sprawy) również przyznał się do winy, też podając, że nie bił pokrzywdzonego J. W., a jedynie chwycił go, jak bił go A. S..

Sąd zważył co następuje.

Odnośnie czynu opisanego pod pkt I wyroku.

W tym zakresie w kontekście zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym i zeznań pokrzywdzonych J. W. oraz zeznań świadków: M. K. (2), S. S., P. M., B. M., M. B. (1), K. R., wina i sprawstwo oskarżonych A. S. i G. M. odnośnie popełnienia zarzucanego im czynu, a wyczerpującego ustawowe znamiona występków określonych art. 280§1kk i art. 157§1kk w zw. z art. 11§2 kk w stosunku do oskarżonego A. S. oraz ustawowe znamiona występków określonych art. 280§1kk i art. 157§1kk w zw. z art. 11§2 kk i art. 64§2 kk w stosunku do oskarżonego G. M. jest niewątpliwą i niepodlegającą kwestionowaniu zwłaszcza, że oskarżeni wyjaśniając praktycznie przyznali się do winy i podali okoliczności jego popełnienia, też podając i określając kto był inicjatorem dokonania tego przestępstwa, w tym zakresie oskarżeni zbieżnie podali, że tym inicjatorem był oskarżony A. S., też opisując przebieg i okoliczności dokonania tego przestępstwa oraz role jakie w jego popełnieniu pełnili, określając też czynności przestępcze jakich wobec pokrzywdzonego się dopuścili, i w tym zakresie oskarżony przede wszystkim A. S. nie tał, że pokrzywdzonego bił również po głowie, po twarzy, także zbieżnie praktycznie z pokrzywdzonym podając i określając rzeczy i przedmioty jakie zostały pokrzywdzonemu przez niego skradzione, po wcześniejszym przeszukaniu kieszeni jego ubrania.

Tak więc za zasadnością przypisania oskarżonym A. S. i G. M. popełnienia tego czynu przemawiają przede wszystkim w pierwszej kolejności właśnie zeznania pokrzywdzonego J. W., praktycznie zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonych w tym zakresie złożonymi, tym samym potwierdzających wiarygodność zeznań pokrzywdzonego. Oczywiście różnice w zeznaniach pokrzywdzonego oraz oskarżonych, w sumie jedynie sprowadzających się do nieistotnych okoliczności i faktów dla ustawowych znamion czynu im zarzucanego i przypisanego w tym zakresie, odnieść należy do faktu, że w czasie krytycznym tak oskarżeni jak i pokrzywdzony znajdowali się w stanie nietrzeźwości, w sposób niewątpliwie potwierdzonych wynikami badań ich na stan trzeźwości urządzeniami elektronicznymi. Dalej w tym zakresie podnieść należy, że precyzyjne i dokładne odtworzenie przebiegu dokonania przez oskarżonych rozboju na osobie J. W. determinowane też było faktem, że pokrzywdzony znajdujący się faktycznie wówczas w stanie nietrzeźwości przez oskarżonych został zaatakowany w sposób przez niego niespodziewany, nieoczekiwany i go zaskakujący, a następnie bity bronił się jedynie w ten sposób, że zasłaniał rękami przede wszystkim swą twarz, głowę, co też zeznając zaakcentował. W każdym bądź razie niewątpliwym jest i przez oskarżonych też niekwestionowanym, że wówczas zabrali oni w celu przywłaszczenia na szkodę tego pokrzywdzonego J. W. mienie przez niego podane, określone i opisane, i też o wartości przez niego podanej. Brak jest w tej sytuacji podstaw do kwestionowania i w tym zakresie wiarygodności zeznań pokrzywdzonego J. W., te traktując jako obiektywne i realne, ponieważ trudnym jest przyjąć pogląd, by pokrzywdzony z jakiegoś sobie tylko znanego powodu miał obciążyć dodatkowo oskarżonych zaborem na jego szkodę również kluczy do mieszkania i łańcuszka srebrnego, i dalej wskazać należy, że wiarygodność zeznań pokrzywdzonego w tym zakresie wynika również z faktu, że pokrzywdzony odzyskał pieniądze w kwocie 50 złotych, klucze do mieszkania oraz kartę bankomatową banku (...), a które to właśnie zostały ujawnione i zabezpieczone u oskarżonego A. S. w wyniku przeszukania go przez funkcjonariuszy policji, u którego też ujawniono telefon komórkowy stanowiący własność pokrzywdzonego J. W..

Natomiast fakt doznania wówczas przez pokrzywdzonego J. W. skutek podjętego wobec niego przestępczego działania przez oskarżonych A. S. i G. M., a mającego być bitym przez oskarżonego A. S. przede wszystkim rękami, pięściami po głowie, po twarzy, oraz mającego być kopanym przez G. M. po nogach, w czasie kiedy był też przez niego przetrzymywany, w celu umożliwienia oskarżonemu A. S. przeszukania kieszeni ubrania pokrzywdzonego, obrażeń ciała mających skutkować naruszeniem czynności narządów jego ciała na czas powyżej 7 dni, w sposób jednoznaczny wykazany został również opinią biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. (2), który w konkluzji swej opinii sądowo-lekarskiej z dnia 30 stycznia 2013 roku również wskazał, że te obrażenia ciała u pokrzywdzonego J. W. powstały od działania narzędzi tępych i tępokrawędzistych lub od uderzenia się o takie narzędzia i mogły one powstać w wyniku okoliczności opisywanych przez pokrzywdzonego J. W.. Rodzaj i charakter stwierdzonych obrażeń ciała u pokrzywdzonego J. W. oraz ich umiejscowienie na jego ciele jest adekwatnym do opisywanego przez niego charakteru

i sposobu działań przestępczych podjętych wobec niego przez oskarżonych, i też to znajduje potwierdzenie w materiale poglądowym (karta 135 akt sprawy).

Opinię sądowo-lekarską biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. (2) (karta 383-384 akt sprawy) Sąd potraktował jako w tej przedmiotowej sprawie rozstrzygającą i decydującą, tak w zakresie opisu i rodzaju oraz charakteru obrażeń ciała doznanych przez pokrzywdzonego J. W. oraz w zakresie ustalenia stopnia i czasu naruszenia czynności narządów ciała pokrzywdzonego J. W., uznając ją też za pełną, jasną i pozbawioną sprzeczności i nielogiczności, również przez oskarżonych niekwestionowaną i również także opartą na całości zebranego w tym zakresie materiału dowodowego, również w postaci dokumentacji medycznej pokrzywdzonego J. W. dotyczącej i podobnie też tak Sąd potraktował opinię sądowo-lekarską z dnia 15 kwietnia 2013 roku biegłego sądowego J. M. (karta 57 akt sprawy), w swych ustaleniach jednoznacznie zbieżną z opinią biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. (2), jedynie błędnie wskazując, że pokrzywdzony J. W. też doznał obrażenia ciała w postaci złamania żebra III po stronie prawej, gdyż faktycznie doznał pokrzywdzony obrażenia ciała w postaci złamania zęba III, górnego, prawego.

W tej sytuacji Sąd nie potraktował, jako w sprawie mającej być rozstrzygającą i decydującą, opinii sądowo-lekarskiej biegłego sądowego J. M. z dnia 31 maja 2013 roku (karta 129 akt sprawy), przede wszystkim w zakresie oceny stopnia doznanych obrażeń przez pokrzywdzonego, w sumie opinii enigmatycznej, też dopuszczającej możliwość jej zmiany w sytuacji uzyskania dalszej innej dokumentacji medycznej pokrzywdzonego dotyczącej, ewidentnie sprzecznej w swych ustaleniach z nie tylko opinią wydaną w dniu 15 kwietnia 2013 roku ale i opinią biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. (2).

W tej sytuacji wobec powyższego Sąd uznał oskarżonych A. S. i G. M. za winnych tego, że w nocy 14 kwietnia 2013 roku w L., województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu, bijąc pięściami po głowie i kopiąc po ciele doprowadzili J. W. do stanu bezbronności, a następnie zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 50 złotych, klucze do mieszkania, kartę bankomatową banku (...), łańcuszek srebrny o łącznej wartości 120 złotych, w wyniku czego J. W. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy z ranami wargi górnej i złamania zęba III, górnego, prawego (kła prawego, górnego) oraz u którego stwierdzono niejednoznaczny obraz prawego wyrostka kłykciowego żuchwy, mogący być złamaniem, a które to obrażenia ciała naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej dnia 7 w rozumieniu przepisu art. 157§1 kk, przy czym czynu tego oskarżony G. M. dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych art. 64§2 kk, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 16.03.2005 roku (sygn. akt II K 441/04) za czyn z art. 279§1 kk, na karę 1 roku pozbawienia wolności, a którą odbył w okresie od dnia 16.02.2004 roku do dnia 17.02.2004 roku i od dnia 03.08.2005 roku do dnia 02.08.2006 roku; wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 30.09.2003 roku (sygn. akt II K 943/02) za czyny z art. 279§1 kk, z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk i art. 224§2 kk, na kary po 1 roku pozbawienia wolności i na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres lat 4, a zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w K. z dnia 20.06.2005 roku (sygn. akt II Ko 401/05), i którą to karę łączną pozbawienia wolności odbył w ramach kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w K. z dnia 12.01.2006 roku (sygn. akt II K 618/05) w okresie od dnia 07.04.2002 roku do dnia 09.04.2002 roku, od dnia 02.08.2006 roku do dnia 22.12.2006 roku i od dnia 02.10.2007 roku do dnia 11.05.2009 roku; wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 26.06.2007 roku (sygn. akt II K 349/07) za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, na karę 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 05.03.2007 roku do dnia 26.06.2007 roku, od dnia 10.08.2007 roku do dnia 02.10.2007 roku i od dnia 11.05.2009 roku do dnia 22.06.2009 roku, to jest popełnienia czynu wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonych art. 280§1 kk i art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w stosunku do oskarżonego A. S., a występku określonych art. 280§1 kk i art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i w zw. z art. 64§2 kk w stosunku do oskarżonego G. M. i za to na podstawie art. 280§1 kk w zw. z art. 11§3 kk oskarżonemu A. S. wymierzył karę 3 lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 280§1 kk w zw. z art. 11§3 kk i w zw. z art. 64§2 kk oskarżonemu G. M. wymierzył karę 5 lat pozbawienia wolności.

Odnosnie czynu opisanego pod pkt II części wstępnej wyroku.

W powyższym zakresie zasadność tezy oskarżenia odnośnie popełnienia zarzucanego i przypisanego przez oskarżonego A. S. czynu wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego art. 284§2 kk, potwierdzona została w pełni wiarygodnymi zeznaniami pokrzywdzonego J. W., a którego wiarygodność w tym zakresie nie może być kwestionowaną w sytuacji, kiedy fakt przywłaszczenia przez niego telefonu komórkowego na szkodę pokrzywdzonego potwierdzony został przez oskarżonego A. S..

Oskarżony A. S. w tym zakresie wyjaśniając w sposób jednoznaczny podał, że w dniu krytycznym wielokrotnie pożyczał od pokrzywdzonego J. W. jego telefon komórkowy, za pośrednictwem jego wykonując połączenia telefoniczne do B. M., który w tym czasie na krótki okres czasu miał udać się do swego miejsca zamieszkania. Po kolejnym ostatnim razie, po wykonaniu połączenia telefonicznego z przyzwyczajenia ten telefon komórkowy miał schować do kieszeni, nie oddając go pokrzywdzonemu, i dalej też podał ten oskarżony, że w prawdzie nie przypomina sobie, by pokrzywdzony J. W. miał zwrócić się do niego z żądaniem zwrotu telefonu komórkowego, ale jednocześnie takiego faktu nie wykluczył.

W powyższym zakresie Sąd uznał, że wersja oskarżonego A. S., mająca polegać na tym, że jedynie niejako przez roztargnienie, z przyzwyczajenia po zakończeniu wykonania połączenia telefonicznego telefonem komórkowym pokrzywdzonego J. W. włożył do swojej kieszeni, nie zasługuje na uwzględnienie i jest jedynie nieudolną formą próby ekskulpowania się od popełnienia tego czynu, ponieważ z pełni wiarygodnych zeznań pokrzywdzonego J. W. w tym zakresie złożonych w sposób jednoznaczny wynika, że oskarżony A. S. ten telefon komórkowy wcześniej otrzymany na jego prośbę przez pokrzywdzonego, tego następnie jemu nie zwrócił, mimo kierowanych w tym zakresie do niego przez pokrzywdzonego żądań zwrotu tego telefonu komórkowego. Oskarżony nie zwracając tego telefonu komórkowego pomimo żądań zwrotu go przez pokrzywdzonego w sposób niewątpliwy i nie podlegający kwestionowaniu dokonał jego przywłaszczenia, działając wówczas niewątpliwie umyślnie, a nadto z jednocześnie określonym zamiarem i celem oraz złą wolą. To, że oskarżony A. S. wówczas wszedł w posiadanie telefonu komórkowego pokrzywdzonego J. W. i następnie go posiadał wynika i również z faktu, że ten telefon właśnie ujawniono i zabezpieczono u niego w wyniku jego przeszukania przez funkcjonariuszy policji.

Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonego A. S. za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego pod pkt II części wstępnej wyroku, a wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego art. 284§2 kk i za to na podstawie art. 284§2 kk wymierzył karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Odnośnie czynu opisanego pod pkt III części wstępnej wyroku.

Potwierdzeniem zasadności tezy oskarżenia z kolei w tym zakresie są tak zeznania pokrzywdzonego P. L. oraz zeznania świadka B. M., jak również wyjaśnienia oskarżonego A. S., który wyjaśniając podał, że przechodząc wraz z B. M. koło wiaduktu w L., miał tam zobaczyć samochód osobowy, właśnie stanowiący własność pokrzywdzonego J. L., tam przez niego garażowanego. Po stwierdzeniu, że ten samochód jest otwarty i że znajdują się w nim kluczyki postanowił go uruchomić, co też nie udało mu się, wówczas też postanowili oni przepchnąć ten samochód na ulicę, a następnie w okolice sklepu (...), lecz w trakcie pchania tego pojazdu oskarżony podjął decyzję, by samochód ten dalej przepchnąć w rejon targowiska w L., gdzie też ten samochód tam pozostawił, też oskarżony przyznając, że zabrał z tego pojazdu saszetkę z dokumentami, a znajdujące się w niej dokumenty w postaci dowodu rejestracyjnego i polisy OC pozostawił u swego kolegi M. J., i który to fakt ten świadek M. J. zeznając praktycznie potwierdził, podając, że oskarżony A. S. przyniósł do niego karto w którym trzymał jakieś dokumenty, jak również też przychodził do niego z plecakiem.

W sytuacji kiedy Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonego P. L. w zakresie rodzaju i charakteru rzeczy i przedmiotów mu skradzionych, również tych znajdujących się w skradzionym na jego szkodę samochodzie osobowym w postaci nie tylko dokumentów, ale również i pieniędzy oraz garderoby oraz w zakresie oceny wartości tego samochodu osobowego oraz garderoby, to Sąd z kolei wersję oskarżonego A. S. w tym zakresie podającego, że w samochodzie osobowym pokrzywdzonego P. L. były pieniądze w postaci bilonu w łącznej kwocie 60 groszy oraz saszetka z dokumentami, nie uznał za wiarygodną również w sytuacji logiki zeznań pokrzywdzonego określającego przyczynę przechowywania przez niego w tym swym samochodzie osobowym nie tylko dokumentów, ale i również

pieniędzy i swej garderoby. Już tylko w konkluzji odnośnie powyższych rozważań, to podnieść należy, że odrzucić należy pogląd, by oskarżony A. S. mógł potraktować samochód osobowy pokrzywdzonego P. L. jako porzucony, jako mienie niczyje, i przepchnął go z miejsca jego parkowania jedynie „dla kawału”, gdyż niewątpliwie dokonał zaboru tego samochodu osobowego właśnie w celu jego przywłaszczenia, jednocześnie też dokonując zaboru wszystkich innych rzeczy ruchomych w nim się znajdujących, i na skonkretyzowany i wcześniej zaplanowany taki zamiar oskarżonego A. S. zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego pokrzywdzonego P. L. i rzeczy ruchomych w nim się znajdujących wskazują też również zeznania świadka B. M. (karta 111-112 akt sprawy), zeznającego, że samochód osobowy pokrzywdzonego razem z oskarżonym A. S. przepychał w pobliże targowiska na jego prośbę, i który miał mu powiedzieć, że samochód ten wcześniej zakupił, i podobnie też zeznał świadek S. S. (karta 27 akt sprawy), a także świadek P. M. (karta 29 akt sprawy), z tego właśnie powodu ukrywając przed nimi fakt, że samochód ten faktycznie nie został przez niego kupiony lecz skradziony.

Tak więc w tej sytuacji Sąd uznał oskarżonego A. S. za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego pod pkt III części wstępnej wyroku, a wyczerpującego ustawowe znamiona występków określonych art. 278§1 kk i art. 275§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk za zbiegające się przestępstwa oskarżonemu A. S. wymierzył karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone oskarżonym A. S. i G. M. oraz kara łączna pozbawienia wolności oskarżonemu A. S. w pełni realizują wymogi zasad prewencji ogólnej i szczególnej oraz sprawiedliwej odpłaty przy uwzględnieniu również faktu, że czyny przypisane oskarżonym cechują się znacznym stopniem społecznej szkodliwości i są nagminnie popełniane, jak również sąd wziął pod uwagę fakt, że oskarżeni dokonując rozboju na osobie pokrzywdzonego J. W. znajdowali się w stanie nietrzeźwości, którą to okoliczność Sąd potraktował jako obciążającą, też biorąc pod uwagę fakt, że podejmując działania przestępcze wobec tego pokrzywdzonego działali wobec niego w sposób bezwzględny i brutalny, powodując u niego obrażenia ciała skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni w rozumieniu przepisu art. 157§1 kk. Sąd również przy ustalaniu rodzaju i wysokości wymierzonych kar pozbawienia wolności wziął pod uwagę, że oskarżeni byli już wielokrotnie karani sądownie, również za przestępstwa przeciwko mieniu, a oskarżony G. M. przypisanego mu czynu dopuścił się w warunkach recydywy wielokrotnej określonej art. 64§2 kk. Podnieść również należy, że oskarżony A. S. był skazany na karę ograniczenia wolności oraz czterokrotnie na kary pozbawienia wolności każdorazowo z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia ich wykonania, co niewątpliwie musiało u oskarżonego wzbudzić przeświadczenie swoistej bezkarności oraz przeświadczenie, że już zawsze z taką łagodnością Sądu będzie się spotykał.

Tak więc konkludując rozważania w powyższym zakresie to niewątpliwym i niepodlegającym kwestionowaniu jest fakt, że oskarżeni całkowicie zdemoralizowani, nie przestrzegający porządku prawnego, działający w poczuciu bezkarności, którzy na trwałe weszli na drogę przestępstwa winni być resocjalizowani w warunkach izolacyjnych w okresach określonych orzeczonymi wobec nich kar pozbawienia wolności i tak więc orzeczone wobec nich kary pozbawienia wolności w pełni realizują wszystkie zasady i dyrektywy sądowego wymiaru kary, przede wszystkim tych określonych art. 53 kk, i tym samym brak jest jakichkolwiek podstaw do poddania oskarżonych resocjalizacji w warunkach wolnościowych.

Sąd na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności oskarżonemu A. S. zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 27 kwietnia 2013 roku do dnia 28 października 2013 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, i również na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżonemu G. M. zaliczył okres zatrzymania od dnia 15 kwietnia 2013 roku do dnia 16 kwietnia 2013 roku po przyjęciu, że jeden dzień zatrzymania równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Zwolnienie oskarżonych, obecnie odbywających kary pozbawienia wolności oraz bezrobotnych i nieposiadających majątku, od ponoszenia kosztów sądowych znajduje uzasadnienie w przepisie art. 624§1 kpk.